

มาตรการป้องกันและแนวทาง
การจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

มาตรการป้องกันและแนวทางการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน

มาตรการป้องกันและแนวทางการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อน
สำนักงานศาลปกครอง ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561
โดย สำนักกฎหมาย กลุ่มวินัยและจริยธรรม สำนักงานศาลปกครอง

คำนำ

ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) หรือสภาวะการณ์ของความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวม เป็นปัญหาที่ในปัจจุบันองค์กรของรัฐต่าง ๆ ต่างตระหนักถึงผลเสียและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นจากปัญหาดังกล่าวอย่างกว้างขวาง เนื่องจากปัญหาเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนนอกจากจะส่งผลกระทบต่อการพัฒนาขององค์กรของรัฐนั่นเองแล้ว ยังส่งผลกระทบต่อพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ อีกด้วย อันมีสาเหตุมาจากการที่ข้าราชการหรือบุคคลในฐานะพนักงานหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ตำแหน่งหรืออำนาจหน้าที่ในการแสวงหาประโยชน์แก่ตนเองหรือพวกพ้องโดยมิชอบ โดยมีได้คำนึงถึงความเสียหายหรือผลกระทบอาจเกิดขึ้นกับประโยชน์ของส่วนรวม

สำนักงานศาลปกครองในฐานะหน่วยงานของรัฐที่มุ่งเน้นสร้างคุณธรรมทางปกครองให้เป็นองค์กรแห่งความเชื่อมั่น มีความโปร่งใส ปราศจากผลประโยชน์ทับซ้อน จึงกำหนดมาตรการและแนวทางในการจัดการผลประโยชน์ทับซ้อนขึ้น โดยมีเนื้อหาให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน มาตรการทางกฎหมายเพื่อป้องกันการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนประกอบกรณีตัวอย่างผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นจริง และช่องทางการร้องเรียนเมื่อพบเห็นการเกิดผลประโยชน์ทับซ้อน เพื่อให้บุคลากรของสำนักงานศาลปกครองได้ทราบ ตระหนักถึงปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อน และถือปฏิบัติตามมาตรการและแนวทางดังกล่าว อีกทั้งมีส่วนร่วมในการสอดส่องและป้องกัน ไม่ให้เกิดผลประโยชน์ทับซ้อนในองค์กรอีกด้วย

สำนักงานศาลปกครอง

มีนาคม 2561

สารบัญ

	หน้า
บทที่ 1	2
บทนำ	
บทสัมภาษณ์ นายอดิโชค ผลดี รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง รักษาการในตำแหน่งเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง	5
บทที่ 2	14
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน	
บทที่ 3	23
สาระสำคัญของกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวกับการป้องกัน ผลประโยชน์ทับซ้อน	
บทที่ 4	31
กรณีตัวอย่างการดำเนินทางวินัยที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน	
4.1 เวลาไม่ช่วยอะไร	
4.2 เวลา (อ่านหนังสือ) ไม่เคยพอ	
4.3 ขอรถยนต์เป็นสวัสดิการ	
4.4 แค่อายเอกสาร	
4.5 แค່ทางผ่าน	
4.6 ต้องดูแลครอบครัว	
4.7 ล้างรถที่ทำงาน	
4.8 ฝากชื่อของหน่วย	
บทที่ 5	37
ช่องทางและขั้นตอนการแจ้งเบาะแส กรณีพบเห็นพฤติกรรมที่นำไปสู่ การเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนของสำนักงานศาลปกครอง	
บรรณานุกรม	43

งานราชการนั้น คืองานของแผ่นดิน มีผลเกี่ยวเนื่อง
โดยตรงถึงประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชนทุกคน.
ดังนั้น ข้าราชการผู้ปฏิบัติบริหารงานของแผ่นดิน จึงต้อง
ทำความเข้าใจถึงความสำคัญในหน้าที่และความรับผิดชอบ
ของตนให้ถ่องแท้ แล้วร่วมกันคิดร่วมกันทำ ด้วยความอุทิศ
เสียสละ และด้วยความสุจริตจริงใจ โดยถือประโยชน์ที่จะ
เกิดจากงานเป็นหลักใหญ่. งานของแผ่นดินทุกส่วน จักได้
ดำเนินก้าวหน้าไปพร้อมกัน และสำเร็จประโยชน์ที่พึงประสงค์
คือยังความเจริญมั่นคงให้เกิดแก่ประเทศชาติและประชาชน
ได้แท้จริงและยั่งยืนตลอดไป.

พระราโชวาท เนื่องในวันข้าราชการพลเรือน

1 เมษายน พ.ศ. 2560

บทที่ 1

บทนำ

“...คนเรา ถ้าพอในความต้องการ มันก็มีความโลภน้อย เมื่อมีความโลภน้อยก็เบียดเบียนคนอื่นน้อย ถ้ามีความคิดอันนี้ มีความคิดว่าทำอะไรต้องพอเพียง หมายความว่าพอประมาณ ซื่อตรง ไม่โลภอย่างมาก คนเราก็อยู่เป็นสุข”

(ความตอนหนึ่ง ในพระราชดำรัสของพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช พระราชทานแก่คณะบุคคลต่าง ๆ ที่เข้าเฝ้าฯ ถวายชัยมงคล เนื่องในวันเฉลิมพระชนมพรรษา ณ ศาลาดุสิดาลัย เมื่อวันที่ 4 ธันวาคม 2541)

ผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) หรือความขัดแย้งกันระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวและผลประโยชน์ส่วนรวม หรือผลประโยชน์ขัดกัน คือ กรณีที่เจ้าหน้าที่ของรัฐปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนหรือพวกพ้องเป็นหลัก ซึ่งถือเป็นความผิดเชิงจริยธรรมและเป็นความผิดขั้นแรกที่จะนำไปสู่การทุจริตในระดับที่รุนแรงยิ่งขึ้น ผลประโยชน์ทับซ้อนจึงอาจถือเป็นช่องทางที่ผู้มีอำนาจหน้าที่ในการดำเนินการเกี่ยวกับผลประโยชน์ของส่วนรวม นำอำนาจหน้าที่นั้นไปใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น อันเข้าข่ายเป็นการทุจริตและประพฤติมิชอบ

สำนักงาน ก.พ. ได้กำหนดค่านิยมสร้างสรรค์ 5 ประการ ของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐควรยึดถือปฏิบัติ ได้แก่

1. กล้ายืนหยัดทำในสิ่งที่ถูกต้อง
2. ซื่อสัตย์และมีความรับผิดชอบ
3. โปร่งใส ตรวจสอบได้
4. ไม่เลือกปฏิบัติ
5. มุ่งผลสัมฤทธิ์ของงาน

ซึ่งค่านิยมที่กำหนดให้ข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องมีความซื่อสัตย์และมีความรับผิดชอบ อีกทั้งต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้นั้น แสดงให้เห็นว่าในการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐทุกระดับ และในทุกหน่วยงาน ข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องพึงระลึกเสมอว่าการปฏิบัติงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนนั้น เป็นกลไกหนึ่งในการขับเคลื่อนการบริหารราชการของประเทศให้สามารถดำเนินต่อไป ด้วยเหตุนี้ ในการปฏิบัติงานของข้าราชการหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐ

จึงต้องประพาดิตนด้วยความซื่อตรงในหน้าที่ เห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมหรือประโยชน์สาธารณะมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และต้องสามารถแยกเรื่องผลประโยชน์ส่วนรวมออกจากเรื่องประโยชน์ส่วนตัวได้อย่างเด็ดขาด หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง คือ ต้องปฏิบัติงานเพื่อประโยชน์สาธารณะ โดยปราศจากเรื่องของผลประโยชน์ทับซ้อน

นอกจากนี้ ตามคำแถลงนโยบายของรัฐบาลภายใต้การนำของรัฐบาล พล.อ. ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี เกี่ยวกับนโยบายของรัฐบาล 11 ด้าน โดยเน้นด้านความมั่นคงและปลอดภัยการทุจริตนั้น ได้มีการกำหนดนโยบายด้านที่ 10 เรื่องการส่งเสริมการบริหารราชการแผ่นดินที่มีธรรมาภิบาล และการป้องกันปราบปรามการทุจริต และประพฤติมิชอบในภาครัฐ ซึ่งมีสาระสำคัญโดยสรุป คือ การเสริมสร้างระบบคุณธรรมในการแต่งตั้งและโยกย้ายบุคลากรภาครัฐ วางมาตรการป้องกันการแทรกแซงจากนักการเมือง และส่งเสริมให้มีการนำระบบพิทักษ์คุณธรรมมาใช้ในการบริหารบุคคลของเจ้าหน้าที่ฝ่ายต่าง ๆ หรือปรับปรุงและจัดให้มีกฎหมายที่ครอบคลุมการป้องกันและปราบปรามการทุจริต และการมีผลประโยชน์ทับซ้อนในภาครัฐทุกระดับ โดยถือว่าเรื่องนี้เป็นวาระสำคัญเร่งด่วนแห่งชาติ และเป็นเรื่องที่ต้องแทรกอยู่ในการปฏิรูปทุกด้าน อันเป็นแนวนโยบายที่หน่วยงานของรัฐพึงรับไปเป็นแนวทางในการกำหนดแนวทางปฏิบัติภายในของหน่วยงานให้สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลดังกล่าว เพื่อให้การป้องกันเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนได้รับการนำไปเผยแพร่และปฏิบัติอย่างเป็นเอกภาพในระดับประเทศ

สำนักงานศาลปกครองได้ตระหนักถึงการเสริมสร้างให้เจ้าหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครองมีความประพฤติที่ดี ยึดถือผลประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว และเห็นความสำคัญในการร่วมมือกันในการป้องกันปัญหาเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อน โดยมีระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง ว่าด้วยประมวลจริยธรรมของเจ้าหน้าที่สำนักงานศาลปกครอง พ.ศ. 2555 หมวด 2 จริยธรรมของเจ้าหน้าที่ ข้อ 9 บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ต้องมีจริยธรรมต่อประเทศชาติและส่วนรวม ดังนี้ (3) ยึดถือประโยชน์ของประเทศชาติและส่วนรวมเหนือกว่าประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้อง ไม่กระทำการใดในตำแหน่งหน้าที่หรือปฏิบัติภารกิจในฐานะส่วนตัวซึ่งก่อให้เกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ของประเทศชาติและส่วนรวมที่อยู่ในหน้าที่ความรับผิดชอบ และข้อ 10 บัญญัติว่า เจ้าหน้าที่ต้องมีจริยธรรมต่อสำนักงานดังต่อไปนี้ (4) ไม่ใช้เวลาราชการ เงิน ทรัพย์สิน บุคลากร บริการ หรือสิ่งอำนวยความสะดวกของสำนักงานเพื่อประโยชน์ส่วนตัวของตนเองหรือผู้อื่น เว้นแต่ได้รับอนุญาตโดยชอบด้วยกฎหมาย ซึ่งสอดคล้องกับวัฒนธรรมศาลปกครอง (TRUST) ที่เจ้าหน้าที่ของสำนักงานศาลปกครองยึดถือประพฤติปฏิบัติมาอย่างต่อเนื่อง

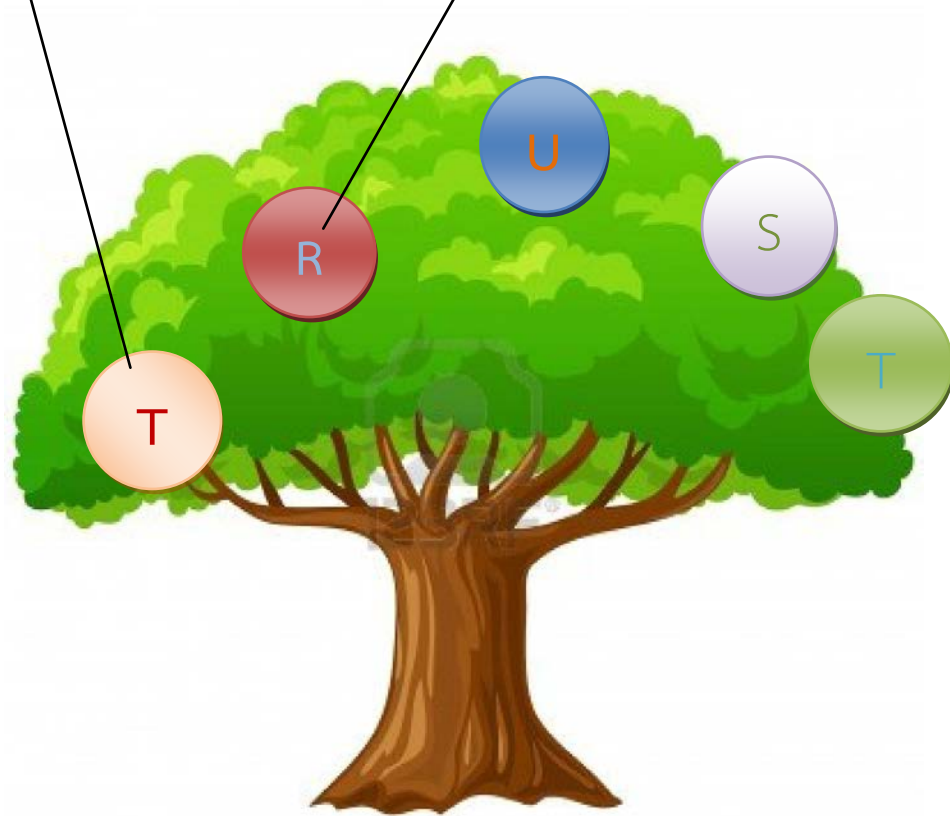
วัฒนธรรมศาลปกครอง (TRUST)

Transparency (ความโปร่งใส)

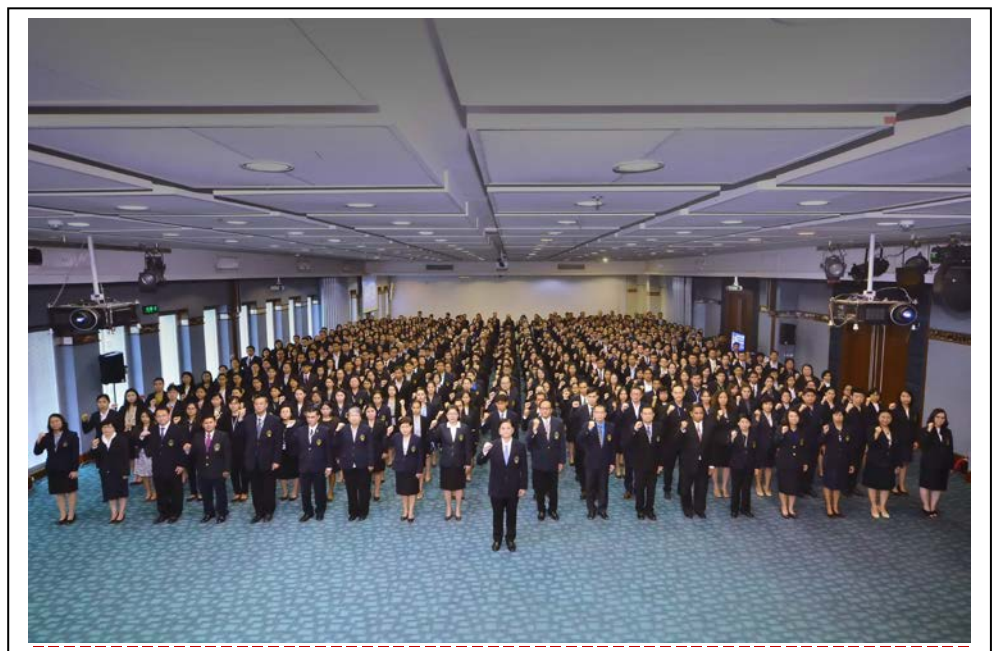
บุคลากรศาลปกครอง เป็นผู้ที่มุ่งมั่นปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อประโยชน์ส่วนรวมและองค์กรด้วยความโปร่งใสเปิดเผยตรงไปตรงมา และสามารถตรวจสอบได้

Righteousness (ถูกต้อง)

บุคลากรศาลปกครอง เป็นผู้ที่ตั้งมั่นปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพด้วยความถูกต้อง เป็นกลาง ไม่เลือกปฏิบัติ ซื่อสัตย์สุจริต และยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรม

บทสัมภาษณ์
นายอติโชค ผลดี
รองเลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง รักษาการในตำแหน่ง
เลขาธิการสำนักงานศาลปกครอง

ท่านเห็นว่าปัญหาเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อนของบุคลากรในองค์กร จะส่งผลกระทบต่อองค์กรนั้น ๆ หรือไม่ อย่างไร

ผลประโยชน์ทับซ้อน คือสถานการณ์ที่บุคคลซึ่งมีอำนาจหน้าที่ใช้ดุลยพินิจปฏิบัติหน้าที่ หรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อส่วนรวม เพื่อหน่วยงานหรือเพื่อองค์กร แต่กลับมีผลประโยชน์ส่วนตนเกี่ยวข้องอยู่ในเรื่องนั้น ๆ อันเป็นเหตุหรืออาจเป็นเหตุให้บุคคลดังกล่าวไม่สามารถใช้ดุลยพินิจ ปฏิบัติหน้าที่ หรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งได้อย่างเป็นกลางตรงไปตรงมา เพื่อรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม และน่าเชื่อว่าบุคคลนั้นจะเห็นแก่ประโยชน์ส่วนบุคคลของตนเองที่เกี่ยวข้องอยู่มากกว่าประโยชน์ของส่วนรวมซึ่งผลประโยชน์ทับซ้อนนี้เองเป็นการเปิดโอกาสให้เกิดความเสียหาย แก่ประโยชน์ของส่วนรวมได้โดยง่ายหรือเป็นการเปิดโอกาสให้มีการทุจริตคอร์รัปชัน หรืออย่างน้อยที่สุดการขัดกันของผลประโยชน์ส่วนตนและผลประโยชน์ส่วนรวมนี้ก็เป็นเหตุทำให้สาธารณชนเกิดความเคลือบแคลงสงสัย ไม่เชื่อมั่นว่าบุคคลดังกล่าวจะสามารถใช้ดุลยพินิจ ปฏิบัติหน้าที่ หรือกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามอำนาจหน้าที่ได้โดยปราศจากอคติและโดยอาศัยเหตุผลนี้ จึงควรหลีกเลี่ยงไม่อยู่ในสถานการณ์ สถานการณ์ของผลประโยชน์ทับซ้อน หากไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ก็ให้ดำเนินการต่างๆ เพื่อให้สาธารณะมั่นใจได้ว่าส่วนรวมจะไม่เสียหาย จะไม่มีการทุจริตคอร์รัปชันเกิดขึ้นจากสถานการณ์ดังกล่าว หากผู้บริหาร ผู้มีอำนาจ ผู้มีหน้าที่บางส่วนไม่ตระหนักถึงหลักดังกล่าวนี้ และไม่หลีกเลี่ยงสถานการณ์ของผลประโยชน์ทับซ้อนก็จะเป็นช่องทางทำให้เกิดการทุจริตคอร์รัปชัน ซึ่งส่งผลกระทบในทางเสื่อมเสียต่อองค์กรได้โดยตรง

ผมเห็นว่า แม้ว่าผลประโยชน์ทับซ้อนส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม จะมีใช้การทุจริตคอร์รัปชัน โดยตัวของมันเอง แต่ผลประโยชน์ทับซ้อนก็เป็นสถานการณ์ หรือสถานการณ์ที่เอื้อหรือเปิดโอกาส หรือเป็นปัจจัยอันนำไปสู่การทุจริตคอร์รัปชันได้โดยง่าย หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งก็คือผลประโยชน์ทับซ้อนนั้นเป็นญาติสนิทใกล้ชิดกับการทุจริตคอร์รัปชัน ดังนั้นหากเราต้องการป้องกันปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันให้ได้ผล จำต้องจัดการกับปัญหาผลประโยชน์ทับซ้อนให้ได้ด้วย

ท่านมีนโยบายหรือความคาดหวังเกี่ยวกับพฤติกรรมของบุคลากรภายในองค์กรเกี่ยวกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนในการปฏิบัติงานอย่างไร

ในฐานะผู้บริหารองค์กรสำนักงานศาลปกครอง ได้ตระหนักดีว่า “วัฒนธรรมองค์กร” นั้นเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนของคนในองค์กร อันสะท้อนความคิด ความเชื่อ และค่านิยมที่คนในองค์กรยอมรับว่าสิ่งใดควรทำ สิ่งใดไม่ควรทำ และได้ถูกถ่ายทอดไปยังบุคลากรรุ่นต่อๆ ไป วัฒนธรรมองค์กรจึงเปรียบเสมือนบุคลิกภาพขององค์กร ซึ่งจะเป็นเอกลักษณ์และมีความแตกต่างกันไปในแต่ละองค์กร องค์กรที่มีวัฒนธรรมสร้างสรรค์และเข้มแข็งจะเอื้ออำนวยให้องค์กรมีลักษณะเด่น คือ มีความสามารถในการแข่งขันสูง เจริญเติบโตได้อย่างมั่นคง และสามารถเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงภายนอกได้ และเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญอันทำให้้องค์กรประสบความสำเร็จ ไม่น้อยไปกว่านโยบาย ยุทธศาสตร์ เป้าหมาย และ โครงสร้างขององค์กร อีกทั้งต้องมีการบริหารงานบุคคลที่สอดคล้องไปในทิศทางเดียวกัน

นับตั้งแต่ศาลปกครองเปิดทำการ เมื่อวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๔๔ เป็นต้นมา ได้รับโอนบุคลากรส่วนใหญ่มาจากส่วนราชการและหน่วยงานต่างๆ ร่วมกับการเปิดสอบบรรจุข้าราชการใหม่ จึงทำให้มีบุคลากรที่มีวัฒนธรรมการทำงานและประสิทธิภาพในการทำงานที่หลากหลายแตกต่างกัน ศาลปกครองได้เล็งเห็นความสำคัญของวัฒนธรรมองค์กรในการเป็นเครื่องมือหล่อหลอมให้บุคลากรเกิดความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันและเอื้อต่อการดำเนินงานของศาลปกครอง จึงได้กำหนดให้มีการเสริมสร้างทัศนคติ ค่านิยม และวัฒนธรรมองค์กรไว้ตั้งแต่แผนยุทธศาสตร์ศาลปกครอง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๑ – ๒๕๕๔ ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์และการสร้างวัฒนธรรมองค์กร โดยได้ดำเนินการศึกษาวิจัยเรื่อง วัฒนธรรมองค์กรที่พึงประสงค์ของศาลปกครองขึ้น เพื่อให้ทราบถึงจุดอ่อนจุดแข็งในพฤติกรรมของบุคลากรในองค์กร รวมทั้งเสริมสร้างค่านิยมที่เป็นรากฐานของวัฒนธรรมที่พึงประสงค์ และสอดคล้องกับลักษณะงานที่ปฏิบัติให้เกิดขึ้น เพื่อนำไปเผยแพร่ให้บุคลากรทุกระดับได้ประพฤติปฏิบัติตนให้สอดคล้องและเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน อันจะเกิดประโยชน์ต่อกระบวนการบริหารจัดการภายในของศาลปกครองและสำนักงานศาลปกครอง เพื่อสนับสนุนและผลักดันให้ศาลปกครองมีความเข้มแข็งและเติบโตอย่างยั่งยืนต่อไป อันประกอบด้วย

ศาลปกครองยังคงหล่อหลอมและปลูกฝังให้บุคลากรประพฤติปฏิบัติตามวัฒนธรรมศาลปกครองอย่างต่อเนื่อง โดยได้กำหนดไว้ในแผนยุทธศาสตร์ศาลปกครอง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๔ – ๒๕๕๗ ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์เพื่อมุ่งสู่องค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง และแผนยุทธศาสตร์ศาลปกครอง (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๕๘ – ๒๕๖๑ ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่ ๖ เสริมสร้างวัฒนธรรมการทำงาน จริยธรรม และธรรมาภิบาลภายในองค์กรเพื่อสร้างความเชื่อมั่นของทุกภาคส่วนในสังคมต่อการอำนวยความสะดวกยุติธรรมของศาลปกครอง ซึ่งเป็นแผนยุทธศาสตร์ฉบับปัจจุบัน

ต่อมาในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘ สำนักงานศาลปกครองได้เข้ารับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA) ซึ่งเป็นเครื่องมือที่สำนักงาน ป.ป.ช. ได้พัฒนาขึ้นเพื่อใช้วัดผลระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ ป้องกันการทุจริตและยกระดับคุณธรรมการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐทั้งหมด ระบบการประเมินดังกล่าวมีวัตถุประสงค์ ๒ ประการ คือ

๑) เพื่อทราบระดับคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่เข้ารับการประเมิน และ

๒) เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐที่เข้ารับการประเมินทั้งภายในและภายนอกองค์กร โดยมุ่งหวังให้หน่วยงานภาครัฐมีการบริหารงานที่โปร่งใสและเป็นธรรมซึ่งจะนำไปสู่การยกระดับดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) ของประเทศไทยให้สูงขึ้น

การเข้ารับการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA) ของสำนักงานศาลปกครองดังกล่าว นอกเหนือจากการดำเนินการเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ของสำนักงาน ป.ป.ช. แล้ว ยังหมายรวมถึงการให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างและปลูกฝังวัฒนธรรมศาลปกครอง (TRUST) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องความโปร่งใส (Transparency) และถูกต้อง (Righteousness) ที่มุ่งหวังให้บุคลากรศาลปกครองเป็นผู้ที่มุ่งมั่นปฏิบัติงานอย่างเต็มกำลังความสามารถ เพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมและองค์กรด้วยความโปร่งใส เปิดเผยตรงไปตรงมา ตรวจสอบได้ ปฏิบัติงานตามจรรยาบรรณวิชาชีพด้วยความถูกต้อง เป็นกลาง ไม่เลือกปฏิบัติ ซื่อสัตย์สุจริต รวมทั้งยึดมั่นในคุณธรรมจริยธรรมให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้นอีกด้วย

สำนักงานศาลปกครองได้ให้ความสำคัญในการ **เสริมสร้างวัฒนธรรมศาลปกครอง (The Administrative Court Way)** โดยเฉพาะ **ด้านความโปร่งใส (Transparency) และความถูกต้อง (Righteousness)** มาเป็นกรอบในการดำเนินการเพื่อนำไปสู่การเป็น “องค์กรที่ไม่ทนต่อการทุจริต” โดยนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาเชิงป้องกัน มากกว่าการปล่อยให้ปัญหาการทุจริตคอร์รัปชันและผลประโยชน์ทับซ้อน เกิดขึ้นแล้วจึงหาผู้กระทำความผิดมาลงโทษ อีกทั้งการพัฒนาวัฒนธรรมศาลปกครอง (TRUST) ให้เกิดความเข้มแข็งและยั่งยืนนี้ ก็เพื่อยกระดับผลการประเมินคุณธรรมและความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐ (Integrity & Transparency Assessment : ITA) ของสำนักงานศาลปกครองในอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งจะส่งผลต่อดัชนีภาพลักษณ์คอร์รัปชัน (Corruption Perception Index : CPI) ของประเทศไทยให้สูงขึ้น ตลอดจนเพื่อให้ศาลปกครองเป็นเสาหลักในการอำนวยความยุติธรรมทางปกครองให้กับประชาชนและเป็นศาลปกครองแห่งความเชื่อมั่นของประชาชนตลอดไป

ท่านเห็นว่าสำนักงานศาลปกครองควรจัดให้มีการส่งเสริมหรือเพิ่มพูนองค์ความรู้ เพื่อป้องกันมิให้บุคลากรของสำนักงานศาลปกครองมีพฤติกรรมเกี่ยวข้องกับเรื่องผลประโยชน์ทับซ้อนอย่างไร

สำนักงานศาลปกครองควรมุ่งเน้นในการเสริมสร้างองค์ความรู้ให้กับบุคลากร โดยกำหนดแนวทางและมาตรการในภาพรวมขององค์กร ดังนี้

๑. การแสดงออกในเชิงสัญลักษณ์ โดยผู้นำองค์กรจะต้องเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการสื่อสารและเป็นผู้นำกิจกรรมเกี่ยวกับการเสริมสร้างความโปร่งใส คุณธรรม จริยธรรม และต่อต้านการทุจริตอย่างทั่วถึง

- จัดทำประกาศและเผยแพร่คำประกาศเจตจำนงสุจริตในการบริหารงานของสำนักงานศาลปกครอง
- จัดทำข้อตกลงในการบริหารงานระหว่างเลขาธิการและผู้บริหาร ได้แก่ รองเลขาธิการที่ปรึกษา และผู้อำนวยการสำนัก
- ประกาศเจตจำนงและแสดงสัญลักษณ์ต่อต้านการทุจริตคอร์ปชั่นทุกรูปแบบ ทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค
- ผู้บริหารทุกระดับสื่อสาร เน้นย้ำ และบอกเล่าเรื่องราวจากเหตุการณ์กรณีศึกษา บทความ หรือหนังสือที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับความโปร่งใส คุณธรรม จริยธรรม และต่อต้านการทุจริตกับบุคลากรอย่างสม่ำเสมอ ในทุกเวทีและทุกโอกาส เช่น การมอบนโยบายการบริหารงานประจำปี การประชุมผู้บริหารสำนักงานศาลปกครองประจำเดือน การสัมมนาหรือการเป็นวิทยากรบรรยายในหลักสูตรการอบรมต่างๆ เป็นต้น
- ผู้บริหารทุกระดับประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สอดคล้องกับพฤติกรรมตามวัฒนธรรมในเรื่องโปร่งใส และถูกต้องอย่างเคร่งครัด

๒. การเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจและปลูกฝังจิตสำนึกที่ดี เพื่อให้บุคลากรศาลปกครอง ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญในการประพฤติปฏิบัติตนตามมาตรฐานจริยธรรมขององค์กร ด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีคุณธรรมจริยธรรม และมีความโปร่งใสในการปฏิบัติงาน

ระดับองค์กร

- จัดการบรรยายให้ความรู้ เสวนาแลกเปลี่ยนประสบการณ์โดยวิทยากรผู้ทรงคุณวุฒิ
- ศึกษาดูงาน เช่น พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติและหอจดหมายเหตุ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ สำนักงาน ป.ป.ช. โครงการตามแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียง หน่วยงานที่เป็นแบบอย่างที่ดีหรือได้รับรางวัลในเรื่องคุณธรรมและความโปร่งใส เป็นต้น
- จัดหลักสูตรปฏิบัติธรรมระยะสั้น-ยาว รวมทั้งสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางศาสนา และการบำเพ็ญประโยชน์ในองค์กรอย่างสม่ำเสมอ
- จัดทำเอกสารประชาสัมพันธ์ หรือคู่มือเกี่ยวกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน ประมวลจริยธรรม แจกจ่ายให้บุคลากรและลงนามรับทราบ
- ถอดบทเรียนเกี่ยวกับความเสียหายหรือบطلลงโทษของความไม่ซื่อสัตย์ การทุจริต หรือการประพฤติผิดทางวินัยจากกรณีศึกษาที่เกิดขึ้นจริง จัดทำและพัฒนาเป็นหลักสูตรการอบรม โดยเฉพาะอย่างยิ่งหลักสูตรสำหรับบุคลากรบรรจุใหม่ รวมทั้งจัดทำเป็น e-learning
- เผยแพร่ประชาสัมพันธ์เอกสาร คู่มือ บทความ เหตุการณ์ หรือกรณีศึกษาที่น่าสนใจ ผ่านช่องทางการสื่อสารต่างๆ ภายในองค์กรอย่างต่อเนื่อง สม่ำเสมอ และทั่วถึงทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค เช่น เสียงตามสาย เอกสาร ACT ระบบโทรทัศน์ภายในอาคาร ระบบ Intranet Homepage และ Facebook TRUST
- คัดเลือกบุคคลตัวอย่างของวัฒนธรรมศาลปกครอง (TRUST) เพื่อยกย่องเชิดชูผู้ที่ประพฤติปฏิบัติตนสอดคล้องกับวัฒนธรรมในเรื่องโปร่งใส และถูกต้อง ให้เป็นแบบอย่างแก่บุคลากรอื่นๆ และจงใจให้บุคลากรมีพฤติกรรมที่พึงประสงค์

ระดับสำนัก

- จัดกิจกรรมการแบ่งปันความรู้ (Knowledge Sharing) ระหว่างบุคลากรภายในหน่วยงาน โดยมุ่งเน้นในเรื่องโปร่งใส คุณธรรม จริยธรรม การต่อต้านการทุจริตและป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน
- จัดกิจกรรมตามโครงการเสริมสร้างวัฒนธรรมศาลปกครอง (TRUST) ในแต่ละสำนัก โดยให้มุ่งเน้นกิจกรรมเพื่อส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรม และความโปร่งใสในการปฏิบัติงานภายในหน่วยงาน

๓. การป้องกันและเฝ้าระวัง

- วิเคราะห์ความเสี่ยงของการเกิดผลประโชยน์ทับซ้อนในงาน/โครงการสำคัญ
- จัดทำระบบร้องเรียนเกี่ยวกับการทุจริตของเจ้าหน้าที่สำนักงานศาลปกครอง หรือรับข้อเสนอแนะในการป้องกันการทุจริตของเจ้าหน้าที่สำนักงานศาลปกครอง
- จัดตั้งเครือข่ายเจ้าหน้าที่สำนักงานศาลปกครองไม่ทนต่อการทุจริต
- ปรับบทบาทกลุ่มวินัยและจริยธรรมและสำนักตรวจสอบภายใน โดยมุ่งดำเนินงานในเชิงรุก/เชิงป้องกันการทุจริตและผลประโชยน์ทับซ้อนมากขึ้น

๔. การเชื่อมโยงกับระบบบริหารทรัพยากรมนุษย์ (HRM)

- พัฒนาวิธีการคัดเลือกบุคลากรที่คาดว่าจะมีค่านิยม ความเชื่อ วิธีคิด วิธีทำงาน ตลอดจนประสบการณ์ที่ตรงหรือใกล้เคียงกับที่หน่วยงานต้องการ เพื่อให้ได้บุคลากรที่มีแนวโน้มว่าจะยอมรับวัฒนธรรมศาลปกครอง (TRUST) เป็นแนวทางในการทำงานและการประพฤติปฏิบัติตน
- พัฒนาหลักเกณฑ์ วิธีการในการแต่งตั้ง โยกย้าย เลื่อนตำแหน่ง ให้มีความโปร่งใส ยึดหลักคุณธรรม และเชื่อมโยงกับวัฒนธรรมศาลปกครอง (TRUST) โดยนำพฤติกรรมในการปฏิบัติงานของบุคลากร โดยเฉพาะในเรื่อง โปร่งใสและถูกต้องเป็นหลักเกณฑ์หนึ่งในการพิจารณา
- ดำเนินการสำรวจความพึงพอใจของบุคลากรศาลปกครอง เพื่อนำมาสู่การพัฒนาและปรับปรุงระบบบริหารจัดการองค์กรในด้านต่างๆ ให้สอดคล้องกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะของบุคลากรศาลปกครองต่อไปส่งผลต่อความคิดเห็น และทัศนคติของบุคลากรภายในที่มีต่อการดำเนินงานของสำนักงานศาลปกครอง

ทั้งนี้ การดำเนินกิจกรรมต่างๆ ควรจะมอบหมายผู้รับผิดชอบและกำหนดระยะเวลาในการดำเนินการอย่างชัดเจนเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม รวมทั้งให้เชื่อมโยงกับการประเมินผลการปฏิบัติงานประจำปี โดยจัดทำเป็นข้อตกลงการปฏิบัติงานในระดับหน่วยงานและระดับบุคคล ตลอดจนมีการวิเคราะห์ผลการดำเนินงานในเรื่องดังกล่าวเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงในปีต่อไป

บทที่ 2

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน

1. ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อน (conflict of interests)

ผลประโยชน์ทับซ้อน หรือการขัดกันของผลประโยชน์ (conflict of interests) คือ สถานการณ์ที่บุคคลผู้ดำรงตำแหน่งอันเป็นที่น่าไว้วางใจ (เช่น ทนายความ นักการเมือง ผู้บริหาร หรือผู้อำนวยการของบริษัทเอกชน หรือหน่วยงานของรัฐ) เกิดความขัดแย้งขึ้นระหว่างผลประโยชน์ส่วนตัวกับผลประโยชน์ทางวิชาชีพ (Professional interests) อันส่งผลให้เกิดปัญหาที่เขาไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างเป็นกลางไม่ลำเอียง ผลประโยชน์ทับซ้อนที่เกิดขึ้นอาจส่งผลให้เกิดความไม่ไว้วางใจที่มีต่อบุคคลนั้นว่าเขาจะสามารถปฏิบัติงานตามตำแหน่งให้อยู่ในครรลองของคุณธรรมจริยธรรมได้มากน้อยเพียงใด

ผลประโยชน์ทับซ้อนในความหมายของสำนักงาน ก.พ. คือ สถานการณ์หรือการกระทำของบุคคล (ไม่ว่าจะเป็นนักการเมือง ข้าราชการ พนักงานบริษัท ผู้บริหาร) มีผลประโยชน์ส่วนตัวเข้ามาเกี่ยวข้องกับส่งผลกระทบต่อการศึกษาหรือการปฏิบัติหน้าที่นั้น การกระทำดังกล่าวอาจเกิดขึ้นโดยรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว ทั้งเจตนาหรือไม่เจตนา หรือบางเรื่องเป็นการปฏิบัติสืบทอดกันมาจนไม่เห็นว่าเป็นสิ่งที่ผิดแต่อย่างใด พฤติกรรมเหล่านี้เป็นการทำความผิดทางจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐที่ต้องคำนึงถึงผลประโยชน์สาธารณะ (ประโยชน์ของส่วนรวม) แต่กลับตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเองหรือพวกพ้อง

แนวคิดทางวิชาการให้ความหมายของผลประโยชน์ทับซ้อนไว้ 4 ประการ

1. ความหมายอย่างกว้าง หมายรวมถึง การปฏิบัติงานตามตำแหน่งหน้าที่ที่รับผิดชอบต่อหน่วยงานหรือองค์การต่อส่วนรวมแต่ดำเนินการตัดสินใจปฏิบัติหน้าที่โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ของตนเอง ครอบครัวและเพื่อนฝูง

2. ผลประโยชน์ทับซ้อนสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในหน่วยงานภาครัฐ องค์กรธุรกิจ สถาบันการศึกษา องค์กรพัฒนาเอกชน และองค์กรวิชาชีพต่างๆ โดยสามารถเกิดขึ้นได้ทั้งในระดับนโยบายของชาติ หน่วยงานราชการ และองค์กรในระดับท้องถิ่น ดังนั้นผลประโยชน์ทับซ้อนจึงมีมูลค่าความเสียหายตั้งแต่ไม่กี่ร้อยบาทไปจนถึงนับหมื่นล้านบาท และในบางกรณีความเสียหายไม่ได้ปรากฏออกมาในรูปของที่เป็นวัตถุแต่ยังรวมถึงผลประโยชน์ที่ไม่ใช่วัตถุด้วย

3. ผลประโยชน์ทับซ้อนมิได้จำกัดเฉพาะผลประโยชน์ของบุคคลเท่านั้น แต่ยังรวมถึงการมีอคติในการตัดสินใจหรือดำเนินการอันมุ่งตอบสนองต่อผลประโยชน์ของหน่วยงานหนึ่งด้วย เช่น การที่บุคคลดำรงตำแหน่งซ้อนกันสองหน่วยงานทำให้เกิดบทบาทหน้าที่ที่ขัดแย้งกันและมีการใช้อำนาจหน้าที่ของหน่วยงานหนึ่งไปรับใช้ผลประโยชน์ของอีกหน่วยงานหนึ่ง

4. การถือราชรัฐบังหลวงและการคอร์รัปชันเชิงนโยบาย (policy corruption) ต่างก็เป็นรูปแบบหนึ่งของผลประโยชน์ทับซ้อน เนื่องจากทั้งสองรูปแบบต่างเป็นการใช้ตำแหน่งหน้าที่สำหรับมุ่งตอบสนองต่อผลประโยชน์ส่วนตัวและหรือพรรคพวก

2. รูปแบบของผลประโยชน์ทับซ้อน

- เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการแสวงหาประโยชน์ให้ตนเอง เช่น ข้าราชการระดับสูงมีผลประโยชน์ในบริษัทรับเหมาก่อสร้าง ใช้อำนาจหน้าที่ทำให้บริษัทของตนเองได้งานรับเหมาก่อสร้างจากสายสายหรือตำแหน่งฝากลูกหลานเข้ารับราชการ

- เจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกรับผลประโยชน์ รับสินบนหรือรับของขวัญ เช่น เจ้าหน้าที่สรรพากรรับเงินจากผู้มาเสียภาษี หรือเจ้าหน้าที่ผู้มีหน้าที่จัดซื้อจัดหาพัสดุอุปกรณ์ของหน่วยงานรับของกำนันจากร้านค้าหรือผู้ประกอบการ

- เจ้าหน้าที่ของรัฐเรียกผลตอบแทนเพื่อกระทำหรือไม่กระทำไม่ว่าจะชอบหรือไม่ชอบด้วยหน้าที่เพื่อเป็นคุณหรือเป็นโทษแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งอย่างไม่เป็นธรรม

- เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ทรัพย์สินของทางราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตัว เช่น นำรถยนต์ของทางราชการเพื่อกิจการส่วนตัว หรือใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ของราชการในการทำงานส่วนตัว

- เจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งสามารถเข้าถึงข้อมูลลับของทางราชการ เปิดเผยข้อมูลนั้นเพื่อเรียกรับเงินหรือประโยชน์ใดๆ หรือเปิดเผยต่อญาติหรือพวกพ้องเพื่อแสวงหาประโยชน์จากข้อมูลเหล่านั้น

- เจ้าหน้าที่ของรัฐอาศัยตำแหน่งหน้าที่ราชการของตนรับเป็นที่ปรึกษาหรือทำงานพิเศษ เช่น อธิบดีกรมที่ดินดำรงตำแหน่งที่ปรึกษากิตติมศักดิ์ในบริษัทอสังหาริมทรัพย์

- เจ้าหน้าที่ของรัฐใช้ความรู้ที่ตนเคยปฏิบัติหน้าที่ราชการหรืออิทธิพลจากตำแหน่งหน้าที่ของตนในขณะที่ยังรับราชการกระทำการที่เอื้อประโยชน์ให้กับตนเองหรือพวกพ้อง

3.กระบวนการทางความคิด (Mind set) : ระบบความคิดฐานสิบ กับ ระบบความคิดฐานสอง

การที่ **ประโยชน์ส่วนตัว**ขัดกับ**ประโยชน์ส่วนรวม**

มีสาเหตุมาจากการที่มี

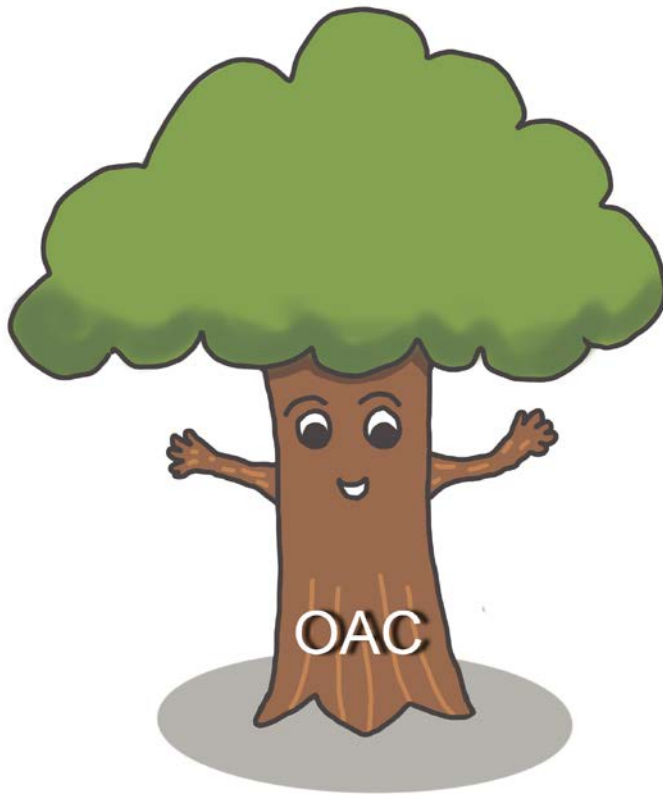
ระบบคิด ที่ไม่ถูกต้อง

เอาประโยชน์ส่วนรวมมาเป็น
ประโยชน์ส่วนตัว

ไม่แยกแยะเรื่องตำแหน่งกับ
เรื่องส่วนตัวออกจากกัน

ไม่สามารถแยก
ประโยชน์ส่วนตัวและ
ประโยชน์ส่วนรวมได้

เอาประโยชน์ส่วนรวมไป
ตอบแทนบุญคุณส่วนตัว

เห็นประโยชน์ส่วนตัวสำคัญกว่า
ประโยชน์ส่วนรวม หรือเห็น
ประโยชน์ของเครือญาติพวกพ้อง
สำคัญกว่าประโยชน์ของประเทศชาติ

Value Clarification

การกระจ่างค่านิยม (Value Clarification : VC) หมายถึง การทำให้ค่านิยม มีความกระจ่าง เพื่อให้บุคคลเห็นถึงคุณค่าและแสดงออกมาในรูปแบบของ ความเชื่อ ความรู้สึก ทศนคติ และพฤติกรรมที่ถูกต้องดีงาม ควรค่าแก่การยึดถือ ซึ่งการกระจ่างค่านิยมสามารถนำมาใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาคารทุจริตได้ โดยการส่งเสริมให้บุคคลทั่วไปมีการแยกแยะว่า **เรื่องใดเป็นผลประโยชน์ส่วนตัว เรื่องใดเป็นผลประโยชน์ส่วนรวม** โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกลุ่ม **เจ้าหน้าที่ของรัฐ** ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ที่จะต้องกระทำการหรือใช้ดุลพินิจในการตัดสินใจ ที่เกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ของส่วนรวม หากปล่อยให้ผลประโยชน์ส่วนตน หรือความสัมพันธ์ส่วนตัวเข้ามามีส่วนในการตัดสินใจแล้วย่อมต้องเกิดการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตัวและประโยชน์ส่วนรวมหรือผลประโยชน์ทับซ้อน (Conflict of Interest) ขึ้นแน่นอน และความเสียหายก็จะตกอยู่กับ ประชาชนและประเทศชาติ

ระบบคิด ที่จะทำให้สามารถแยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์
ส่วนรวมได้อย่างชัดเจน คือ

ระบบเลขฐานสิบ (Decimal number system) หมายถึง ระบบเลขที่มีตัวเลข 10 ตัว คือ 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 เป็นระบบคิดเลขที่เราใช้ในชีวิตประจำวันกันมาตั้งแต่จำความได้ ไม่ว่าจะเป็นการใช้บอกปริมาณหรือบอกขนาด ช่วยให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันในการสื่อความหมาย สอดคล้องกับระบบ “Analog” ที่ใช้ค่าต่อเนื่องหรือสัญญาณซึ่งเป็นค่าต่อเนื่อง หรือแทนความหมายของข้อมูลโดยการใช้ฟังก์ชันที่ต่อเนื่อง

ระบบเลขฐานสอง (Binary number system) หมายถึง ระบบเลขที่มีสัญลักษณ์เพียงสองตัว คือ 0 (ศูนย์) และ 1 (หนึ่ง) สอดคล้องกับการทำงานระบบ Digital ที่มีลักษณะการทำงานภายในเพียงสองจังหวะ คือ 0 กับ 1 หรือ ON กับ OFF (Discrete) ตัดเด็ดขาด

ระบบเลข “ฐานสิบ (Analog)” และระบบเลข “ฐานสอง (Digital)” สามารถนำมาปรับใช้กับการแยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม ดังนี้

ระบบเลข “ฐานสิบ (Analog)” เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่มีตัวเลขหลายตัว และอาจหมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้หลายทางเกิดความคิดที่หลากหลาย ซับซ้อน หากนำมาเปรียบเทียบกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จะทำให้เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องคิดเยอะ อาจจะนำประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมมาปะปนกันได้ แยกประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวมออกจากกันไม่ได้

ระบบเลข “ฐานสอง (Digital)” เป็นระบบการคิดวิเคราะห์ข้อมูลที่สามารถเลือกได้เพียงสองทางเท่านั้น คือ 0 (ศูนย์) กับ 1 (หนึ่ง) และอาจหมายถึงโอกาสที่จะเลือกได้สองทาง เช่น ใช่ กับ ไม่ใช่ , เท็จ กับ จริง , ทำได้ กับ ทำไม่ได้ , ประโยชน์ส่วนตน กับ ประโยชน์ส่วนรวม จึงเหมาะกับการนำมาเปรียบเทียบกับการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่รัฐที่ต้องสามารถแยกเรื่องตำแหน่งหน้าที่กับเรื่องส่วนตัวออกจากกันอย่างเด็ดขาด และไม่กระทำการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนตนและประโยชน์ส่วนรวม

คิดแบบ “ฐานสอง (Digital)”

เราต้องทำงานให้แก่
ส่วนรวมอย่างเต็มที่
ไม่เบียดบังเวลาราชการ
ไปใช้ในเรื่องส่วนตัว

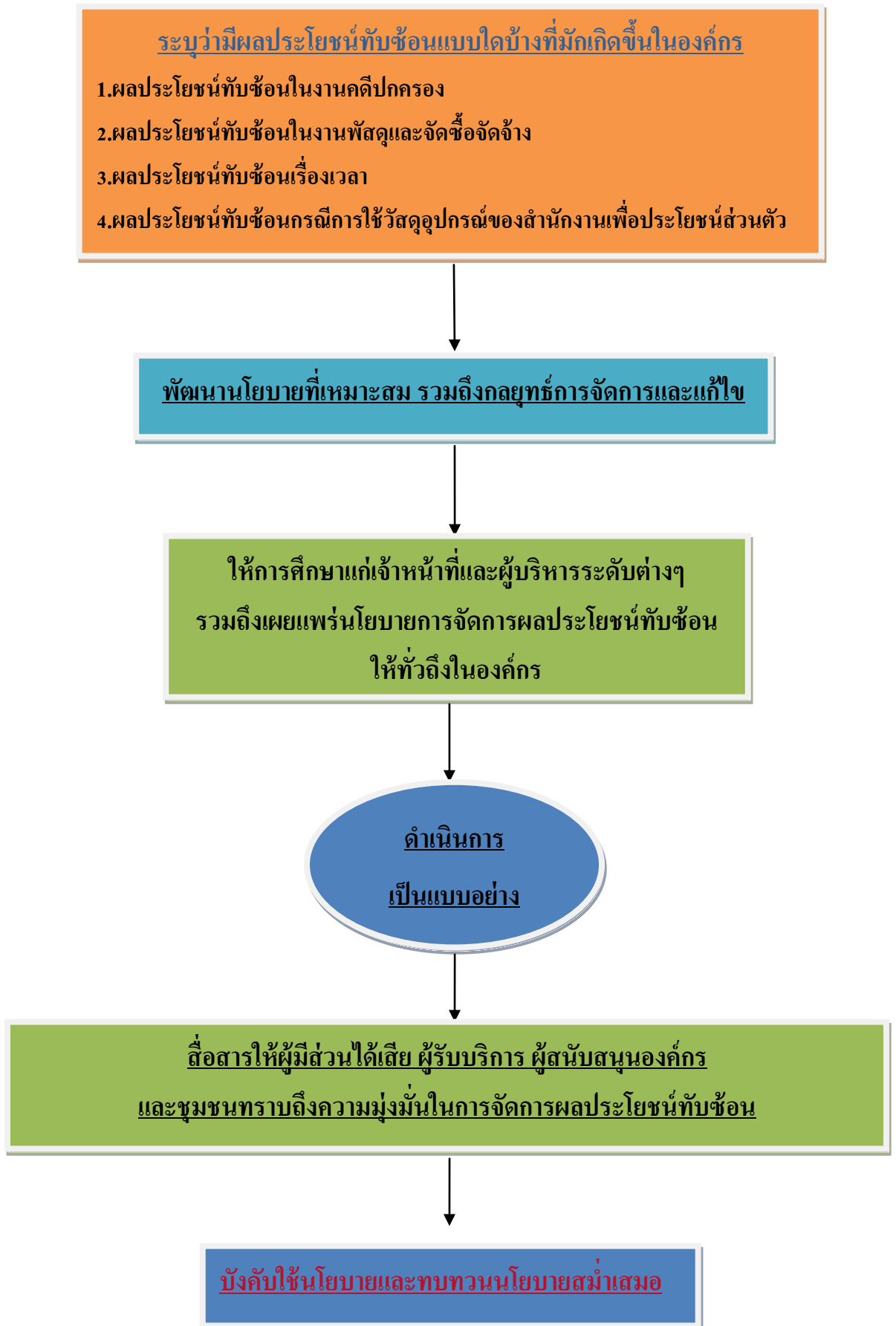
การใช้อินเทอร์เน็ตของ
หน่วยงานต้องใช้เพื่อ
ค้นคว้าข้อมูลในการ
ทำงานเท่านั้น ไม่ควร
ใช้เพื่อความบันเทิง
ส่วนตัว

ไม่ควรนำรถยนต์ของ
ทางราชการไปใช้เพื่อ
ประโยชน์ส่วนตัว

อุปกรณ์ของ
สำนักงานควร
นำมาใช้อย่างรู้คุณค่า
และเกิดประโยชน์
สูงสุด ไม่ควรนำ
อุปกรณ์สำนักงานไป
ใช้ที่บ้าน

4. แนวทางการจัดการเชิงป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

บทที่ 3

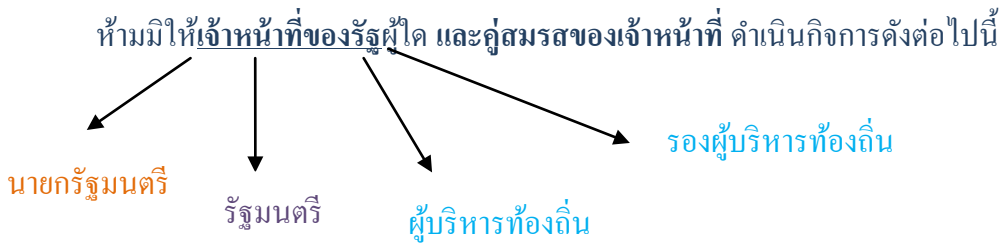
สาระสำคัญ

ของกฎหมายและกฎระเบียบ

ที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน

1.มาตรการป้องกันเจ้าหน้าที่ของรัฐมิให้ดำเนินการที่เป็นการขัดกันระหว่างประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวม

มาตรา 100 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544

(1) เป็นคู่สัญญาหรือมีส่วนได้เสียในสัญญา กับหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ ในฐานะที่มีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบหรือดำเนินคดี

(2) เป็นหุ้นส่วน หรือผู้ถือหุ้น ในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่เข้าเป็นคู่สัญญากับหน่วยงานของรัฐ ที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ ในฐานะที่มีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ หรือดำเนินคดี

(3) รับสัมปทาน หรือคงไว้ซึ่งสัมปทานจากรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น

หรือเข้าเป็นคู่สัญญากับรัฐ หน่วยงานราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการ ส่วนท้องถิ่น ที่เป็นการผูกขาดตัดตอน ไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม

หรือเป็นหุ้นส่วนหรือผู้ถือหุ้นในห้างหุ้นส่วนหรือบริษัทที่รับสัมปทานหรือเข้าเป็นคู่สัญญา

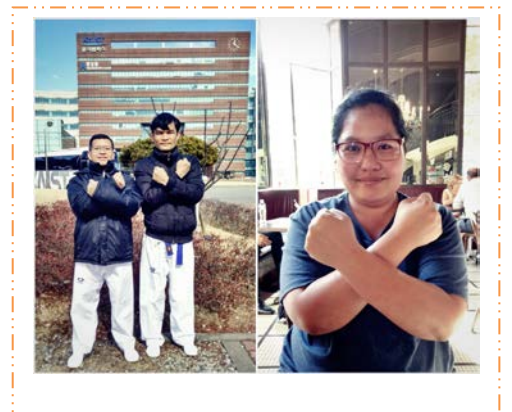
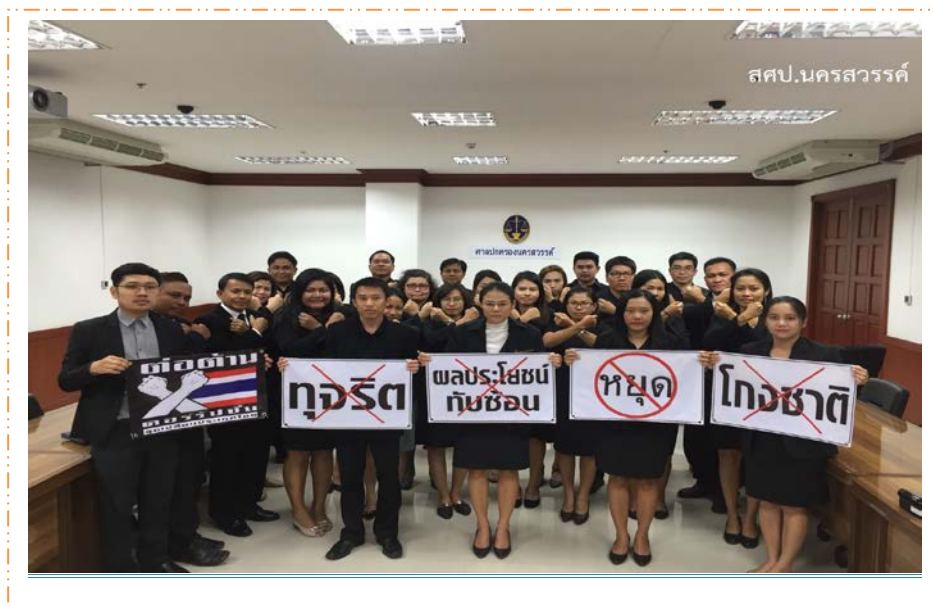
(4) เป็นกรรมการ ที่ปรึกษา ตัวแทน พนักงาน ลูกจ้าง ในธุรกิจของเอกชน ซึ่งอยู่ภายใต้การกำกับ ดูแล ควบคุม หรือตรวจสอบของหน่วยงานของรัฐที่เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้นสังกัดหรือปฏิบัติหน้าที่ในฐานะ เจ้าหน้าที่ของรัฐ

และโดยสภาพของผลประโยชน์ของธุรกิจของเอกชนนั้นอาจขัดหรือแย้งต่อประโยชน์ส่วนรวม หรือประโยชน์ทางราชการหรือกระทบต่อความมีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้นั้น

มาตรา 101 ให้นำบทบัญญัติมาตรา 100 มาใช้บังคับกับผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้ว ยังไม่ถึงสองปีโดยอนุโลม

เว้นแต่ ถือหุ้นไม่เกินร้อยละห้าในบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งมีบริษัทที่เป็นคู่สัญญา กับหน่วยงานของรัฐตามมาตรา 100 (2) ที่ได้รับอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

* มาตรา 102 บัญญัติว่า บทบัญญัติมาตรา 100 ไม่นำมาใช้ในกรณีที่ เจ้าหน้าที่ของรัฐ ในหน่วยงานที่มีอำนาจกำกับ ดูแล ควบคุม ตรวจสอบ บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด มอบหมายให้ปฏิบัติหน้าที่ในบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่หน่วยงานของรัฐถือหุ้นหรือเข้าร่วมทุน

2. หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือผลประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

มาตรา 103 พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2544

ห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคล นอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์อันควรได้ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

บทบัญญัติในวรรคหนึ่งให้ใช้บังคับกับการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของผู้ซึ่งพ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่ถึงสองปีด้วยโดยอนุโลม

มาตรา 103 ใช้บังคับกับใคร

1. **เจ้าหน้าที่ของรัฐ** ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2550 และฉบับที่ 2 พ.ศ. 2554 ได้แก่

- ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เช่น นายกรัฐมนตรี รัฐมนตรี สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา
- ข้าราชการหรือพนักงานส่วนท้องถิ่นที่มีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ
- พนักงานหรือบุคคลที่ปฏิบัติงานในรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ
- ผู้บริหารท้องถิ่นและสมาชิกสภาท้องถิ่นซึ่งมิใช่ผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เจ้าพนักงาน

ตามกฎหมายว่าด้วยลักษณะการปกครองท้องถิ่น

- กรรมการ อนุกรรมการ ลูกจ้างของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ
- บุคคลหรือคณะบุคคลซึ่งใช้อำนาจหรือได้รับมอบให้ใช้อำนาจทางการปกครองของรัฐ

ในการดำเนินการใดๆอย่างใดอย่างหนึ่งตามกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการจัดตั้งขึ้นในระบบราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐ

2. **บุคคลที่พ้นจากการเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐมาแล้วยังไม่เกินสองปี**

การรับทรัพย์สินของเจ้าหน้าที่รัฐสามารถจำแนกออกได้เป็น 2 กรณี คือ

1. การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดในกรณีที่มีกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับ ที่อาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมายอนุญาตให้เจ้าหน้าที่ของรัฐได้รับ
2. การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา ตามหลักเกณฑ์และจำนวนที่คณะกรรมการ ป.ป.ช. กำหนด

ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2543

การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยา หมายความว่า การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากญาติหรือจากบุคคลที่ให้แก่ในโอกาสต่างๆ โดยปกติตามขนบธรรมเนียม ประเพณี หรือวัฒนธรรม หรือให้กันตามมารยาทที่ปฏิบัติในสังคม

ญาติ หมายความว่า ผู้บุพการี ผู้สืบสันดาน พี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกัน ลุง ป้า น้า อา คู่สมรส ผู้บุพการีหรือผู้สืบสันดานของคู่สมรส บุตรบุญธรรมหรือผู้รับบุตรบุญธรรม

ประโยชน์อื่นใด หมายถึง สิ่งที่มีมูลค่า ได้แก่ การลดราคา การรับความบันเทิง การรับบริการ การรับการฝึกอบรม หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน

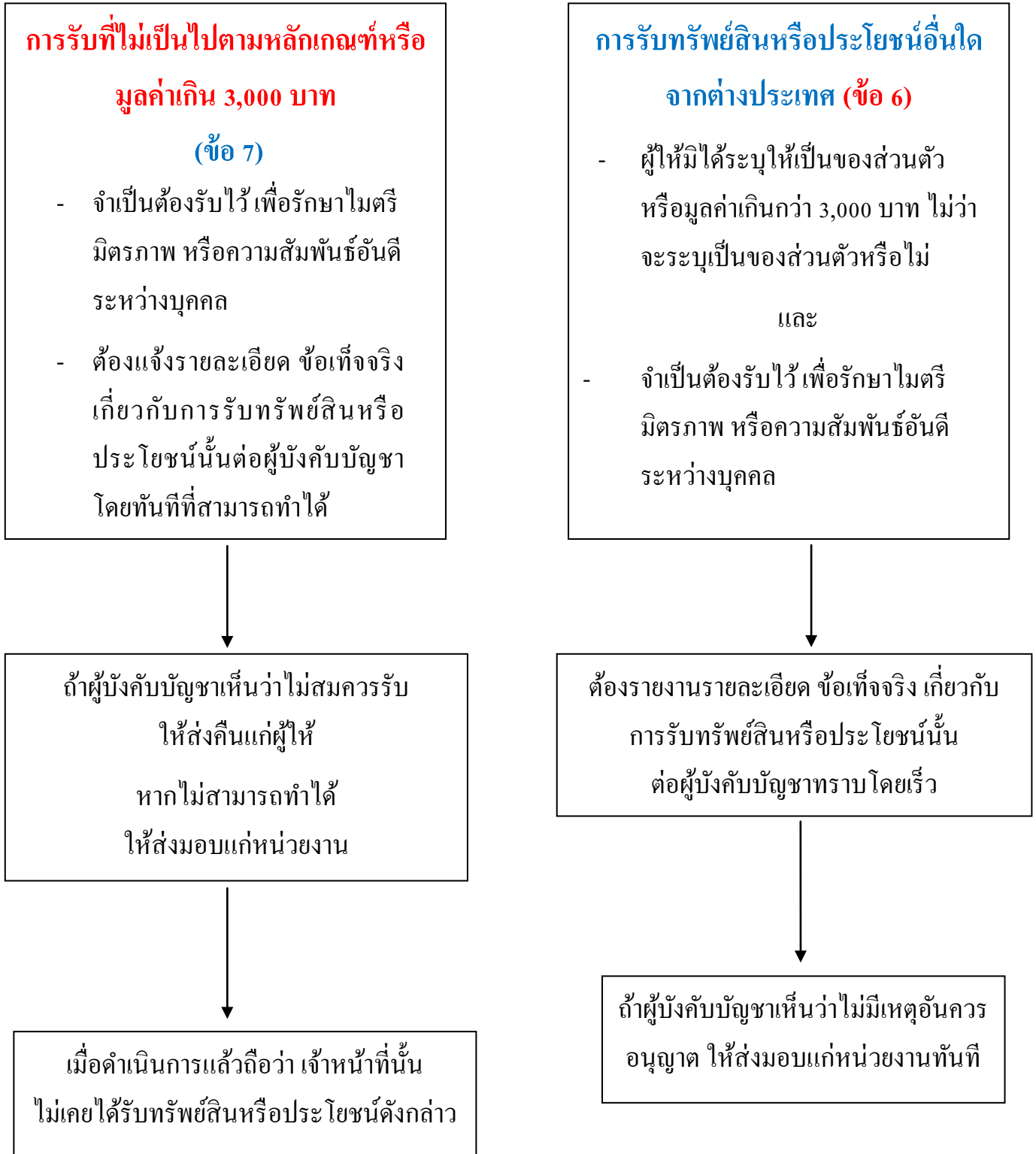
ข้อ 4 กำหนดห้ามมิให้เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ได้รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลนอกเหนือจากทรัพย์สินหรือประโยชน์ที่ควรได้ตามกฎหมาย หรือกฎ ข้อบังคับ ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย เว้นแต่การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด โดยธรรมจรรยาที่กำหนดไว้ในประกาศนี้

ข้อ 5 เจ้าหน้าที่ของรัฐจะรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาได้ ดังต่อไปนี้

1. รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากญาติซึ่งให้โดยเสน่หาตามจำนวนที่เหมาะสมแก่ฐานานุรูป
2. รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดจากบุคคลอื่นซึ่งมิใช่ญาติมีราคาหรือมูลค่าในการรับจากแต่ละบุคคลแต่ละโอกาสไม่เกินสามพันบาท

3. รับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดที่การให้นั้นเป็นการให้ในลักษณะเดียวกับบุคคลทั่วไป

* การดำเนินการเมื่อมีการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใด ตามประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2543

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2544

ข้อ 3 ของขวัญ หมายความว่า เงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่ให้แก่กันเพื่ออวยชัยไมตรี และให้หมายความรวมถึงเงิน ทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดที่เป็นรางวัล ให้โดยเสนาหา หรือเพื่อการสงเคราะห์ หรือให้เป็นสินน้ำใจ การให้สิทธิพิเศษซึ่งมิใช่ที่จัดไว้สำหรับบุคคลทั่วไปในการได้รับการลดราคาทรัพย์สิน หรือการให้สิทธิพิเศษในการได้รับบริการ หรือความบันเทิงตลอดจนการออกค่าใช้จ่ายในการเดินทางหรือท่องเที่ยว ค่าที่พัก ค่าอาหาร หรือสิ่งอื่นใดในลักษณะเดียวกัน และไม่ว่าจะเป็นบัตร ตั๋ว หรือหลักฐานอื่นใด การชำระเงินให้ล่วงหน้า หรือการคืนเงินให้ในภายหลัง

ปกติประเพณีนิยม หมายความว่า เทศกาลหรือวันสำคัญซึ่งอาจมีการให้ของขวัญกัน และให้หมายความรวมถึงโอกาสในการแสดงความยินดี การแสดงความขอบคุณ การต้อนรับ การแสดงความเสียใจ หรือการให้ความช่วยเหลือตามมารยาทที่ถือปฏิบัติกันในสังคมด้วย

หน่วยงานของรัฐ หมายความว่า ส่วนราชการหรือหน่วยงานที่อยู่ในกำกับดูแลของรัฐทุกระดับทั้งในราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น และรัฐวิสาหกิจ

เจ้าหน้าที่ของรัฐ หมายความว่า ข้าราชการ พนักงานและลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ

ผู้บังคับบัญชา หมายความว่า หมายความว่า ผู้ซึ่งปฏิบัติหน้าที่หัวหน้าหน่วยงานที่แบ่งเป็นการภายในของหน่วยงานของรัฐ และผู้ซึ่งดำรงตำแหน่งในระดับที่สูงกว่าและได้รับมอบหมายให้มีอำนาจบังคับบัญชาหรือกำกับดูแลด้วย

บุคคลในครอบครัว หมายความว่า คู่สมรส บุตร บิดา มารดา พี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดามารดาเดียวกัน

ข้อ 4 ระเบียบข้อนี้ไม่ใช่บังคับกับกรณีการรับทรัพย์สินหรือประโยชน์อื่นใดของเจ้าหน้าที่ของรัฐซึ่งอยู่ภายใต้บังคับกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต

หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ

1. จะมีให้ของขวัญแก่ผู้บังคับบัญชาและบุคคลในครอบครัวของผู้บังคับบัญชาซึ่งได้แก่ บุตร บิดา มารดา พี่น้องร่วมบิดามารดาหรือร่วมบิดาหรือมารดาเดียวกัน (ตามข้อ 5 วรรคหนึ่ง)

เว้นแต่ การให้ตามปกติประเพณีนิยมที่มีราคาหรือมูลค่าไม่เกินกว่า 3,000 บาท

2. ต้องไม่เรียกรับเงิน ทรัพย์สิน หรือใช้เงินสวัสดิการใดๆ เพื่อมอบให้หรือจัดหาของขวัญให้ผู้บังคับบัญชา หรือบุคคลในครอบครัวของผู้บังคับบัญชา (ตามข้อ 5 วรรคสอง)

หน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ (ข้อ 7)

เจ้าหน้าที่ของรัฐต้องไม่ยินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลในครอบครัวของตนรับของขวัญจากบุคคลที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งมีลักษณะคือ

(1) ผู้ซึ่งมีคำขอให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใด เช่น การขอใบรับรอง การขอให้ออกคำสั่งทางปกครอง หรือการร้องเรียน

(2) ผู้ซึ่งประกอบธุรกิจหรือมีส่วนได้เสียในธุรกิจที่ทำกับหน่วยงานของรัฐ เช่น การจัดซื้อจัดจ้าง หรือการได้รับสัมปทาน

(3) ผู้ซึ่งกำลังดำเนินกิจกรรมใดๆ ที่มีหน่วยงานของรัฐเป็นผู้ควบคุมหรือกำกับดูแล เช่น การประกอบกิจการโรงงาน หรือธุรกิจหลักทรัพย์ เป็นต้น

(4) ผู้ซึ่งได้รับประโยชน์หรือผลกระทบจากการปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ เว้นแต่ (ข้อ 8) สามารถรับได้หากเป็นการให้ตามปกติประเพณีนิยม และของขวัญนั้นมีมูลค่าไม่เกิน 3,000 บาท

หน้าที่ของผู้บังคับบัญชา (ข้อ 6)

ผู้บังคับบัญชายินยอมหรือรู้เห็นเป็นใจให้บุคคลในครอบครัวของตนรับของขวัญจากเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งเป็นผู้อยู่ในบังคับบัญชามิได้

เว้นแต่ การรับของขวัญตามข้อ 5 คือการให้ตามปกติประเพณีนิยม และของขวัญนั้นมีมูลค่าไม่เกิน 3,000 บาท

บทลงโทษ

มาตรา 103/1 บรรดาความผิดที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้ ให้ถือเป็นความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่หรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ราชการหรือความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรมตามประมวลกฎหมายอาญา

มาตรา 122 เจ้าหน้าที่ของรัฐผู้ใดฝ่าฝืนบทบัญญัติมาตรา 100 มาตรา 101 หรือมาตรา 103 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินหกหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทที่ 4

กรณีตัวอย่างพฤติกรรมที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ทับซ้อน
ซึ่งเป็นการกระทำผิดวินัย

เวลาไม่ช่วยอะไร...

นายแดง ข้าราชการรายหนึ่ง ลงเวลาปฏิบัติราชการ
ขัดแย้งกับการมาปฏิบัติงานหลายครั้ง โดยมีพฤติกรรมมา
ทำงานสายหลัง 09.30 น. แต่มีการตอกบัตรเข้างาน
ก่อนเวลา 09.30 หลายวัน วันที่ไม่มาปฏิบัติงานแต่กลับ
มีการตอกบัตรเข้าและออกจำนวน 1 วัน ตอกบัตรลงเวลา
แทนเพื่อนร่วมงานและออกจากสำนักงานเกิน 1 ชม.
โดยไม่มีการขออนุญาต เป็นความผิดฐานไม่ปฏิบัติตามระเบียบ
และแบบธรรมเนียมของทางราชการ ฐานละทิ้งหรือทอดทิ้ง
หน้าที่ราชการ และฐานไม่รักษาชื่อเสียงของตนและเกียรติศักดิ์
ของตำแหน่งหน้าที่ราชการของตน โดยกระทำการใดๆอันได้ชื่อว่า
เป็นผู้ประพฤติก้าว ลงโทษตัดค่าจ้าง 5% เป็นเวลา 3 เดือน

เวลา(อ่านหนังสือ)ไม่เคยพอ

นายดำ ข้าราชการหนุ่มไฟแรง มีพฤติกรรมลาป่วยบ่อยครั้ง และลาป่วยแต่ละครั้งเป็นเวลานาน ต่อมานายดำได้ขอลาป่วยเป็นเวลานาน เพื่อพักรักษาตัวจากโรคเครียด แต่ข้อเท็จจริงกลับรับฟังได้ว่านายดำได้เข้าทดสอบความรู้วิชากฎหมายของสำนักอบรมกฎหมายแห่งหนึ่ง โดยนายดำเป็นคนขอให้แพทย์ผู้ทำการตรวจออกใบรับรองแพทย์ให้เอง โดยอ้างเรื่องความเจ็บป่วยต้องการพักผ่อนและยังไม่สามารถทำงานได้ และอ้างว่ามีวันลาเหลืออยู่เพียงพอ นายดำมีเจตนาอาศัยเหตุแห่งความเจ็บป่วยขอลาป่วยเพื่ออ่านหนังสือเตรียมตัวเข้าสอบความรู้วิชากฎหมายดังกล่าวข้างต้น จึงเห็นควรว่ากล่าวตักเตือน

“ขอ

เป็นสวัสดิการ”

นายม่วง ข้าราชการระดับผู้บริหาร นำรถส่วนบุคคลของทางราชการไปใช้เป็นรถประจำตำแหน่ง และนำไปใช้เพื่อประโยชน์ส่วนตัว โดยให้เหตุผลว่าตนเองไม่มีรถส่วนตัว จะให้ใช้รถประจำทาง ย่อมไม่เหมาะสม อีกทั้งคนได้ทุ่มเทในการปฏิบัติราชการมาโดยตลอด เห็นว่าการใช้รถยนต์ส่วนบุคคลดังกล่าวจึงเป็นการให้สวัสดิการเล็กน้อยๆ กรณีจึงเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง ฐานไม่ปฏิบัติหน้าที่ราชการให้เป็นไปตามระเบียบของทางราชการ และฐานไม่ถือและปฏิบัติตามระเบียบและแบบธรรมเนียมของทางราชการ ตามมาตรา 104 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ประกอบกับมาตรา 82 วรรคสอง มาตรา 85 วรรคหนึ่ง และมาตรา 91 แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

ลงโทษตัดเงินเดือน 5% เป็นเวลา 3 เดือน

แค่ถ่ายเอกสารปะ!!!

นายส้ม เจ้าหน้าที่ศาลปฏิบัติการ มักใช้เครื่องถ่ายเอกสารของสำนักงานถ่ายเอกสาร เพื่อประโยชน์ส่วนตนที่ไม่เกี่ยวข้องกับงาน เช่น การถ่ายเอกสารเพื่อทำวิทยานิพนธ์ของตนเอง เพราะเห็นว่ากระดาษที่ทางราชการให้ใช้ในการปฏิบัติงานเหลือใช้ และไม่ต้องการเสียเงินให้แก่ร้านถ่ายเอกสาร

การกระทำของนายส้ม แม้ว่าจะเป็นการเพียงการถ่ายเอกสารแต่เป็นการเบียดบังวัสดุอุปกรณ์ของราชการเพื่อประโยชน์ส่วนตน แม้ผลประโยชน์ที่นายส้มได้รับจะเล็กน้อยก็ตาม

“แค่ทางผ่าน”

นาย เขียว ข้าราชการสำนักงานศาลปกครอง ได้รับมอบหมายให้ทำหน้าที่รับ – ส่งวิทยากรที่จะมาบรรยาย แต่ในระหว่างเดินทางได้แจ้งให้พนักงานขับรถยนต์นำรถยนต์ส่วนตัวส่วนกลางไปส่งตน เพื่อทำธุระส่วนตัวที่บ้านพัก กรณีจึงเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานอาศัยอำนาจหน้าที่ราชการของตนหาประโยชน์ให้แก่ตนเอง ตามมาตรา 104 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. 2542 ประกอบกับมาตรา 82 วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. 2535

ลงโทษภาคทัณฑ์

“ต้องดูแลครอบครัว”

นายฟ้า ลูกจ้างประจำสำนักงานศาลปกครอง ได้กระทำผิดวินัย กรณีสำนักงานศาลปกครองได้จัดให้มีโครงการสัมมนาที่ต่างจังหวัด ก่อนการเดินทางไปสัมมนา นายฟ้าได้ขออนุญาตต่อผู้อำนวยการสำนักที่ตนสังกัดให้ตนพาภรรยาไปในการสัมมนาด้วย แต่ผู้อำนวยการสำนักไม่อนุญาต และนายฟ้าได้รับทราบคำสั่งไม่อนุญาตแล้ว เมื่อถึงวันสัมมนาปรากฏว่านายฟ้ายังคงพาภรรยาไปในการสัมมนาด้วย และพาเข้าพักร่วมกันในห้องพักซึ่งสำนักงานศาลปกครองจัดให้นายฟ้าพักร่วมกับผู้เข้าร่วมสัมมนาคณะอื่น การกระทำดังกล่าวเป็นเหตุให้ผู้เข้าร่วมสัมมนาคณะอื่นซึ่งต้องเข้าพักในห้องพักเดียวกันได้รับความเดือดร้อนและไม่อาจอยู่ร่วมการสัมมนาได้อย่างราบรื่น ไม่อาจเข้าพักในห้องพักดังกล่าวได้ตามปกติ การกระทำเป็นความผิดวินัยอย่างไม่ร้ายแรง ฐานกระทำการอันไม่สมควร ก่อให้เกิดความเสื่อมเสียต่อชื่อเสียงของตนและเกียรติศักดิ์ของตำแหน่งหน้าที่ราชการ หรือเป็นการกระทำการอันได้ชื่อว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว ตามข้อ 46 วรรคแรก แห่งระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยลูกจ้างประจำของส่วนราชการ พ.ศ. 2537

ลงโทษภาคทัณฑ์

ล้างรถที่ทำงาน

นาย น ข้าราชการระดับผู้บริหาร ของสำนักงานศาลปกครอง ขับรถยนต์ส่วนตัว มาที่ทำงาน เมื่อมาถึงที่ทำงาน นาย น เห็นว่ารถยนต์ของตนไม่ได้ล้างทำความสะอาด มาหลายอาทิตย์ จึงได้สั่งให้พนักงานขับรถยนต์ของหน่วยงานล้างรถยนต์ของตนเอง ด้วยน้ำของทางราชการ และได้ปฏิบัติเช่นนี้เรื่อยมาเป็นประจำ โดยคิดว่าเป็นเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ไม่ได้ส่งผลกระทบต่อหน่วยงานมากแต่อย่างใด แต่การกระทำของนาย น ดังกล่าว ถือเป็นการใช้ทรัพยากรของหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรบุคคลหรือทรัพยากรน้ำ ไปเพื่อประโยชน์ส่วนตัว ไม่ใช่เพื่อประโยชน์ส่วนรวม จึงเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน

ฝากชื่อของหน่วย

นางสาว บ ข้าราชการสำนักงานศาลปกครอง ได้รับแต่งตั้งเป็นคณะกรรมการตรวจรับงานจ้างก่อสร้างอาคารสำนักงาน ทราบว่าผู้รับจ้างมีสำนักงานใหญ่อยู่ที่จังหวัดจันทบุรี ประกอบกับเคยรู้จักกันมาก่อนจากงานก่อสร้างอาคารของสำนักงาน หลังจากนั้น นางสาว บ จึงฝากให้ผู้รับจ้างซื้อผลไม้อบแห้งมาให้ตนจำนวนมาก ซึ่งผู้รับจ้างได้ซื้อผลไม้อบแห้งมาให้นางสาว บ ตามที่ตกลงกัน แต่เมื่อนางสาว บ จะจ่ายเงินเป็นค่าของที่ตนฝากชื่อ ผู้รับจ้างกลับปฏิเสธไม่รับเงินดังกล่าวอ้างว่าเป็นคนที่เคยรู้จักกัน นางสาว บ เห็นว่างานก่อสร้างอาคารที่ผู้รับจ้างส่งมอบนั้น ไม่ครบถ้วนสมบูรณ์เป็นไปตามข้อตกลงในสัญญาจ้างก่อสร้าง โดยพบข้อบกพร่องหลายจุด แต่ก็ตรวจรับงานจ้างนั้นไว้เพราะเห็นว่าเป็นข้อบกพร่องเล็กน้อย และถือว่าเป็นการช่วยเหลือตอบแทนผู้รับจ้างที่มีน้ำใจแก่ตน เห็นว่านางสาว บ ไม่สามารถแยกเรื่องส่วนตัวออกจากประโยชน์ส่วนรวมได้ จึงเป็นผลประโยชน์ทับซ้อน

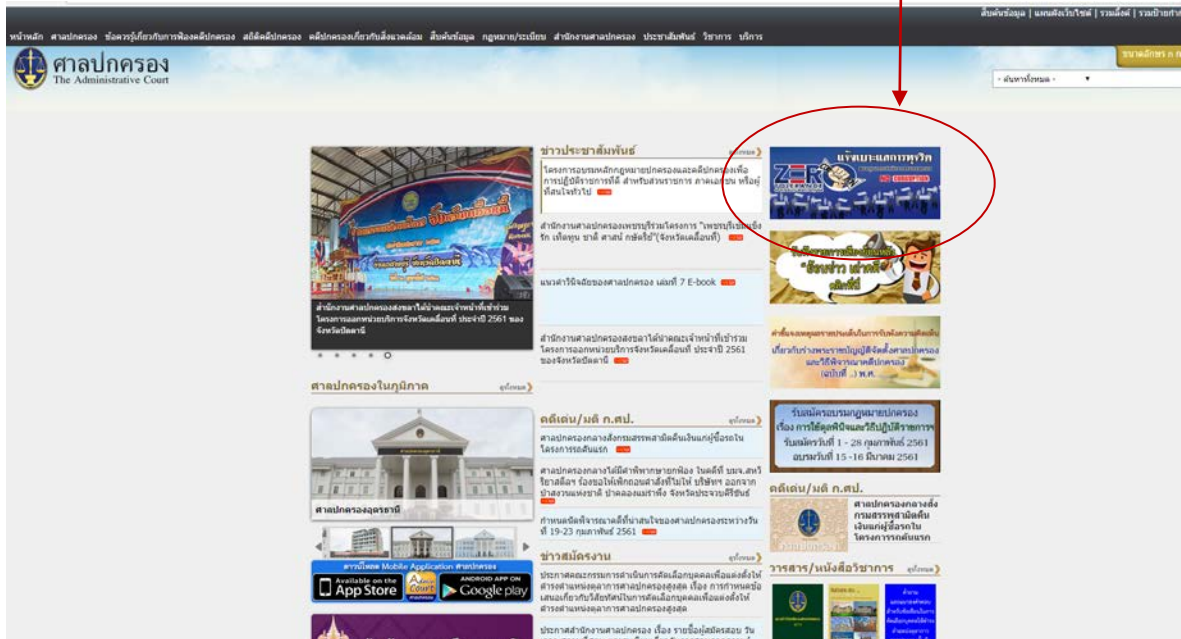
บทที่ 5

ช่องทางและขั้นตอนการแจ้งเบาะแส

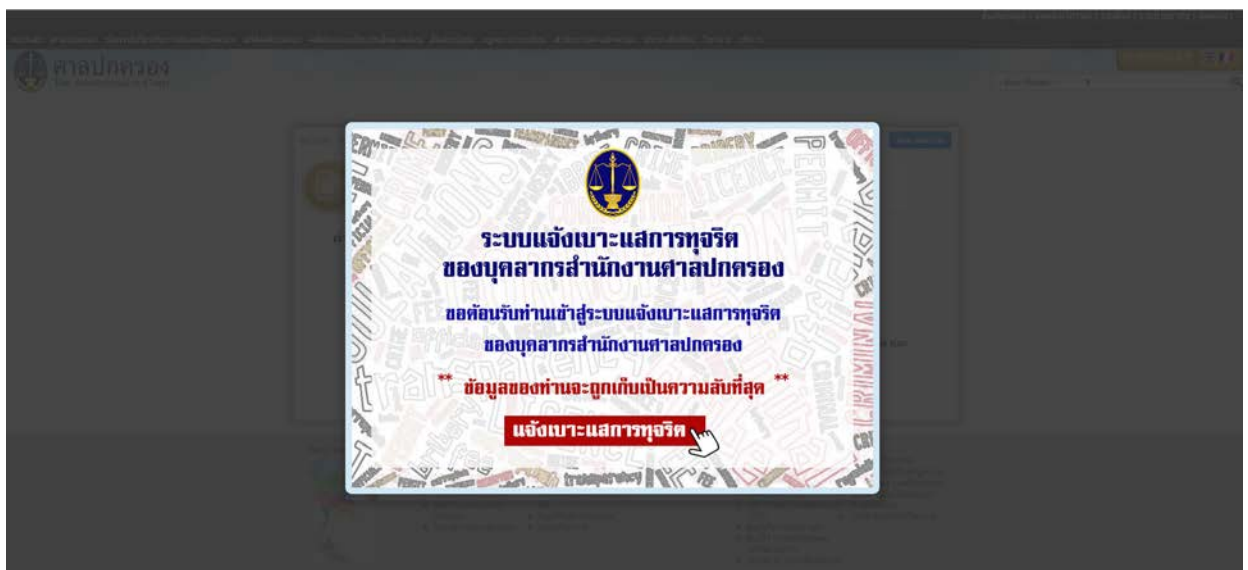
การเกิดผลประโยชน์ทับซ้อนของสำนักงานศาลปกครอง

ขั้นตอนการแจ้งเบาะแสการทุจริต

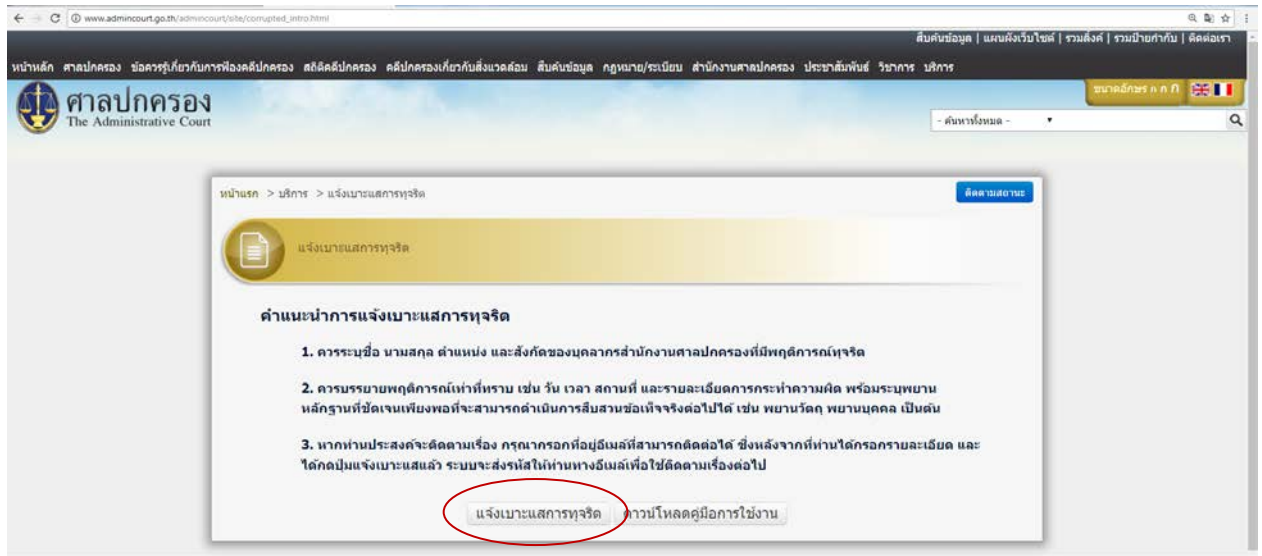
1. เข้า Website ศาลปกครอง <http://www.admncourt.go.th>
2. คลิกที่เมนู “แจ้งเบาะแสการทุจริตของบุคลากรสำนักงานศาลปกครอง”

3. อ่านข้อความแล้วคลิกที่ปุ่ม "แจ้งเบาะแสการทุจริต"

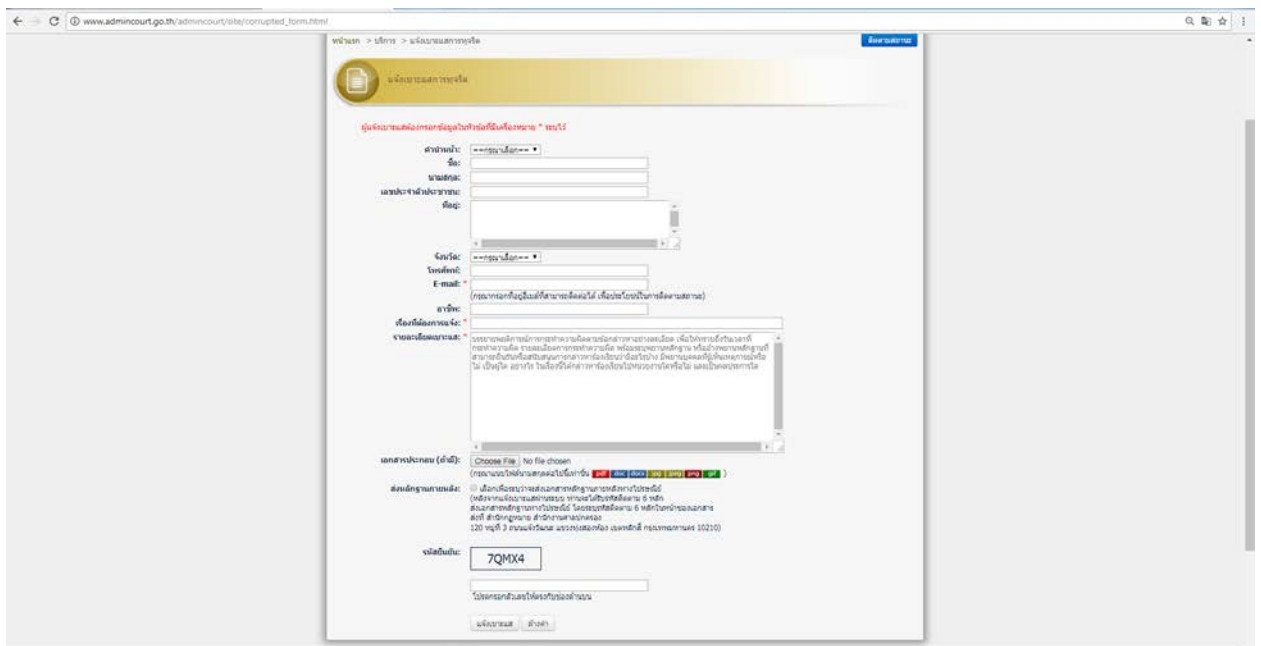

4.อ่านคำแนะนำการแจ้งเบาะแสการทุจริต แล้วคลิกที่ปุ่ม “แจ้งเบาะแสการทุจริต”

5.กรอกรายละเอียด โดยเครื่องหมาย * คือข้อมูลที่มีความจำเป็นต้องกรอก หากไม่กรอกจะไม่สามารถดำเนินการในขั้นตอนต่อไปได้

เมื่อกรอกข้อมูลครบถ้วนแล้ว คลิกที่ปุ่ม “แจ้งเบาะแส” ระบบจะส่งเรื่องไปยังเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบต่อไป

- เพื่อความสะดวกผู้ร้องเรียนต้องแจ้งอีเมลที่สามารถติดต่อได้ เพื่อประโยชน์ในการติดตามเรื่องร้องเรียน
- รายละเอียดเบาะแส ให้ผู้ร้องเรียนบรรยายพฤติการณ์การกระทำความผิดตามข้อกล่าวหาอย่างละเอียด เพื่อให้ทราบวันเวลาที่กระทำความผิด รายละเอียดการกระทำความผิด พร้อมระบุพยานหลักฐาน หรืออ้างพยานหลักฐานที่สามารถยืนยันหรือสนับสนุนการกล่าวหาเรื่องเรียนว่ามีอะไรบ้าง มีพยานบุคคลที่รู้เห็นเหตุการณ์หรือไม่ เป็นผู้ใด อย่างไร ในเรื่องนี้ได้กล่าวหาเรื่องเรียนไปหน่วยงานใดหรือไม่ และเป็นผลประการใด

- หากผู้ร้องเรียนประสงค์จะแนบเอกสารประกอบ สามารถทำได้โดยคลิกที่ “Choose File”
- เมื่อท่านแจ้งเรื่องร้องเรียนผ่านระบบสมบูรณ์แล้ว ให้ตรวจสอบอีเมลของท่าน ผู้ร้องเรียนจะได้รับรหัสการติดตาม

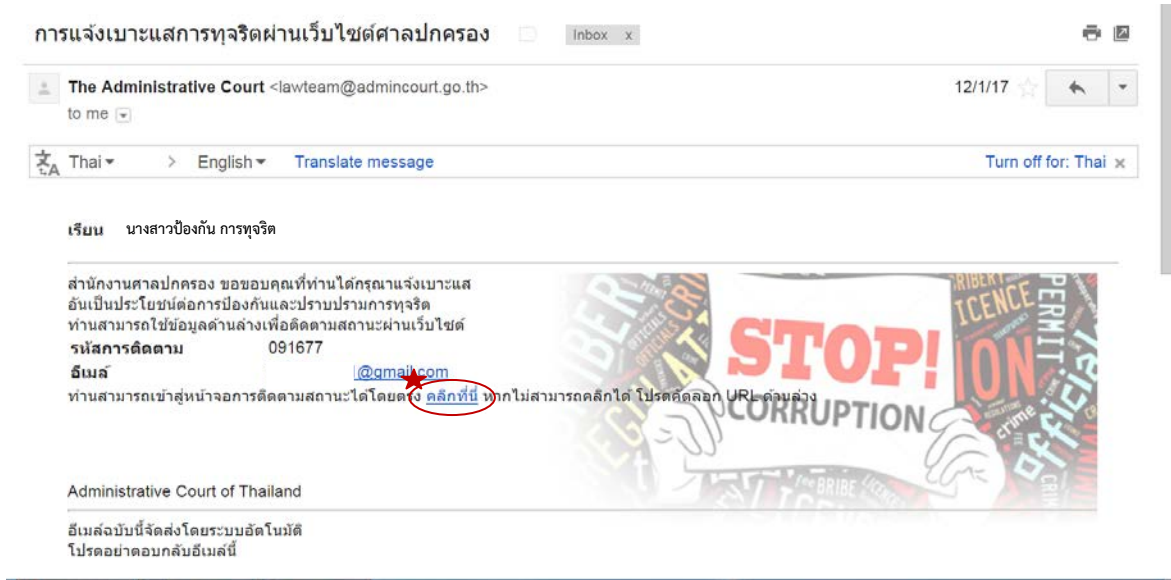
6 หลัก

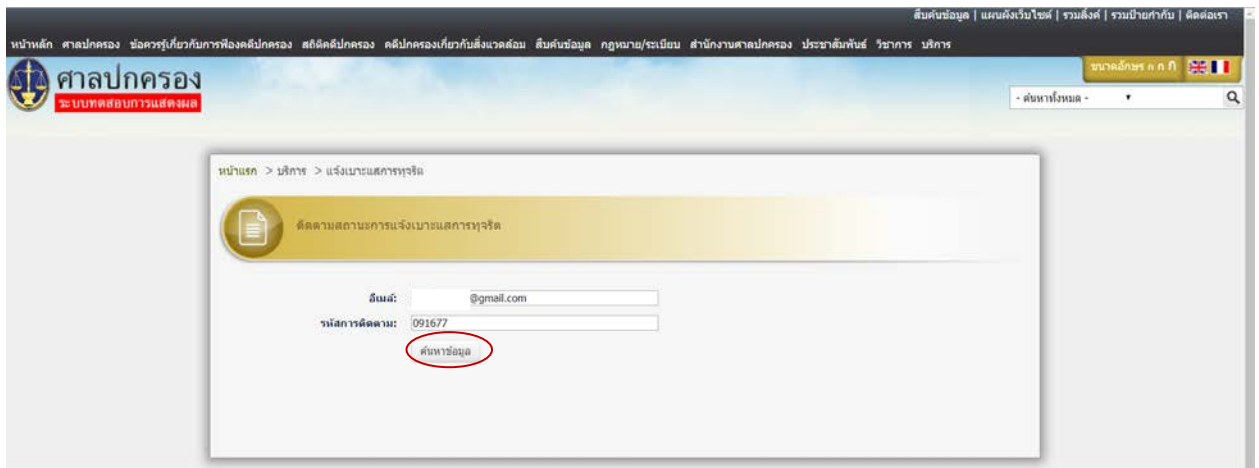
- หากผู้ร้องเรียนประสงค์จะส่งหลักฐานภายหลัง ให้ระบุรหัสการติดตาม 6 หลัก หน้าซองไปรษณีย์ และส่งมายัง สำนักกฎหมาย สำนักงานศาลปกครอง 120 หมู่ที่ 3 ถนนแจ้งวัฒนะ แขวงทุ่งสองห้อง เขตหลักสี่ กรุงเทพมหานคร 10210

ขั้นตอนการติดตามเรื่องร้องเรียน

1. เข้าอีเมลที่ผู้ร้องเรียนได้รับแจ้งจากระบบ จากนั้นคลิก “คลิกที่นี่”

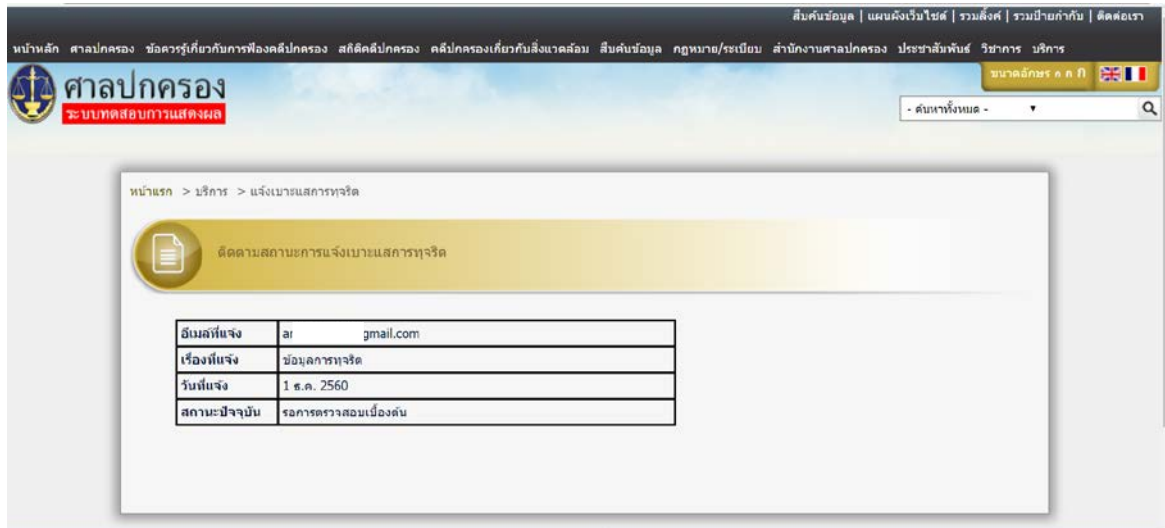

2. ปรากฏอีเมลล์ของผู้ร้องเรียน และรหัสการติดตาม 6 หลัก คลิก “ค้นหาข้อมูล”

3.ระบบจะแสดงสถานะปัจจุบันของเรื่อง ได้แก่

- รอการตรวจสอบเบื้องต้น
- ไม่รับเรื่อง
- อยู่ระหว่างดำเนินการ
- ดำเนินการแล้วเสร็จ (ยุติเรื่อง หรือ มีมูล)

The screenshot shows the Thai Judicial System Case Tracking System (ศาลปกครอง) interface. The page title is "ติดตามสถานะการแจ้งเบาะแสการทุจริต" (Track Case Status). The breadcrumb trail is "หน้าแรก > บริการ > แจ้งเบาะแสการทุจริต". A table displays the case details:

อีเมลที่แจ้ง	sa	gmail.com
ชื่อแจ้ง	ข้อมูลการทุจริต	
วันที่แจ้ง	1 ต.ค. 2560	
สถานะปัจจุบัน	รอการตรวจสอบเบื้องต้น	

บรรณานุกรม

กรมการจัดหางาน. (2561). คู่มือการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อน. (ออนไลน์). เข้าถึงได้จาก:

http://www.doe.go.th/prd/assets/upload/files/hrad_th/06b4dcebb2f9071836f0c27a18b1c1e4.pdf.

(2561, 23 กุมภาพันธ์)

“ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามความในมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 พ.ศ. 2544” (2544, 28 กุมภาพันธ์). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 118 ตอนที่ 13 ก. หน้า 1-2.

“ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง หลักเกณฑ์การรับทรัพย์สิน หรือประโยชน์อื่นใดโดยธรรมจรรยาของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2543” (2543, 19 ธันวาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 117 ตอนที่ 118 ก. หน้า 18-20.

“ประกาศคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่ต้องห้ามมิให้ดำเนินการตามความในมาตรา 100 แห่งพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542 (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555” (2555, 16 มีนาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 129 ตอนที่ 26 ก. หน้า 33.

“พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542” (2542, 17 พฤศจิกายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 114 ก. หน้า 31-32.

“พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญ ว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. 2542” (2554, 18 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 128 ตอนที่ 26 ก. หน้า 26.

“ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการให้หรือรับของขวัญของเจ้าหน้าที่ของรัฐ พ.ศ. 2544” (2544, 22 ตุลาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 118 ตอนพิเศษ. 104 ง หน้า 6.

สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ. (ไม่ปรากฏปีที่พิมพ์). “ชุดความรู้การเฝ้าระวังการทุจริตของหน่วยงานภาครัฐ ชุดที่ 3”